

Zygmuntowi Ziemiakowi

Wąchock, 12.09.2014r.

Radni Rady Miejskiej w Wąchocku

Zwracam się do Państwa z wnioskiem o nadanie tytułu Honorowego Obywatela Wąchocka Panu Zygmuntowi Ziemiakowi w uznaniu jego zasług dla rozwoju naszej gminy. Jego zaangażowanie od młodości w walce o wolność, a także szeroka działalność społeczna dla Wąchocka zasługują na szczególne wyróżnienie i pamięć.

PRZEWODNICZĄCY
Rady Miejskiej w Wąchocku
mgr inż. Robert Janus

*Otrzymałem:
12.09.2014 BJ*

Uzasadnienie

ZYGMUNT ZIEMKIEWICZ

CZŁOWIEK, KTÓRY KONSEKWENTNIE PRZEZ CAŁE SWOJE ŻYCIE WALCZY O WOLNOŚĆ MYŚLI, SŁÓW I CZYNÓW KAŻDEGO Z NAS.

Urodził się 6 kwietnia 1921 roku w Wąchocku.

- ✘ Po ukończeniu Szkoły Powszechnej, kształcił się w Szkole Technicznej w Radomiu i Skarżysku- Kamiennej .
- ✘ Wybuch drugiej wojny światowej w 1939 roku zmienił plany życiowe wielu młodych ludzi . Tajna policja niemiecka interesowała się każdym młodym Polakiem.
- ✘ Mając zaledwie 18 lat w okresie II wojny światowej jako bardzo młody człowiek aktywnie uczestniczył w walkach partyzanckich z niemieckim okupantem.
- ✘ Od maja 1941 roku – należał do komórki organizacyjnej Armii Krajowej w Wąchocku. Był czynnie zaangażowany w działalność konspiracyjną , pomagając w potrzebie, tym którzy walczyli.
Brał udział w wielu akcjach sabotażu, kolportował prasę konspiracyjną na terenie Wąchocka i okolic.
- ✘ W lipcu 1944 roku został przydzielony do oddziału partyzanckiego pod dowództwem porucznika Antoniego Hedy ps. „Szary” .
- ✘ Brał udział w walkach z najeźdźcą w okolicach Końskich.
- ✘ Walczył w słynnej bitwie ziemi iłżeckiej na Piotrowym Polu.
- ✘ W okresie II wojny światowej doświadczał wielu drastycznych zagrażających życiu sytuacji - wielokrotnie aresztowany w trakcie łapanek w Warszawie, w Wąchocku i ocalając swoje życie - uciekając po Jędrzejowem z transportu wiozącego Polaków do rzeszy niemieckiej.

Za działalność w ruchu oporu został odznaczony :

- ✘ Krzyżem Armii Krajowej
- ✘ Odznaką Żołnierza Armii krajowej „ Akcja Burza”
- ✘ Odznaką Żołnierzy Armii Krajowej Oddziału Partyzanckiego „SZARACY”
- ✘ Honorową odznaką Żołnierza Armii Krajowej korpusu „JODŁA”
- ✘ Odznaką Weterana Walk o Niepodległość
- ✘ Krzyżem Partyzanckim
- ✘ Medalem Zwycięstwa i Wolności 1945 roku
- ✘ Krzyżem Więźnia Politycznego

Na dzień dzisiejszy jest kombatantem, w dowód uznania jego zasług został awansowany do stopnia porucznika.

Działalność zawodową rozpoczął w roku 1941 w Zakładach Starachowickich

- * W roku 1945-1946 pracował w Starostwie Powiatowym w Starachowicach
- * W okresie 1947 – 1952 - pracował jako konstruktor w Dziale Inwestycji Zakładów w Starachowicach, później w Kraśniku
- * Lata 1952 - 1986 to okres pracy na stanowisku inspektora nadzoru montażu maszyn i urządzeń w Zakładach Metalowych w Skarżysku Kamiennej.
Uhonorowany wieloma dyplomami uznania i Złotą Odznaką za zasługi na rzecz Zakładów Metalowych "Predom - Mesko" w Skarżysku.
W wieku 65 lat odszedł na zasłużoną emeryturę.

Działalność Zygmunta Ziemkiewicza na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego, a w szczególności wolności osobistej każdego z nas - to nie tylko okres II Wojny Światowej.

Okupant odszedłprzegrał - nie zniszczył ducha naszego narodu, wojnę wygraliśmy, ale dla wielu Polaków po 35 latach po wojnie..... nadchodził okres bardziej bolesny niż okupacja hitlerowskalata 80- te - to czas stanu wojennego..... to czas bolesnej walki z ówczesną komunistyczną władzą i aparatem ścigania.....TO CZAS WALKI z rodzimym WROGIEM naszego Narodu i społeczeństwa Polskiego, którego siłę, agresję i bezprawne działania Zygmunt Ziemkiewicz odczuł wyjątkowo dotkliwie.

Dla Zygmunta Ziemkiewicza **lata 80-te** - to czas wyjątkowo aktywnej działalności opozycyjnej w trakcie pracy w Zakładach Metalowych w Skarżysku Kamiennej – gdzie był współzałożycielem i Zastępcą Przewodniczącego Komisji Ogólnozakładowej NSZZ „Solidarność”.

Za osobistą, bardzo aktywną działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego i wolności oraz niezależności nas wszystkich Polaków - **Decyzją nr 193/81** - ówczesnego Komendanta Wojewódzkiego Milicji w Kielcach- dnia 15 grudnia 1981 roku- został najpierw aresztowany, potem bezprawnie pozbawiony wolności i osadzony w więzieniu w Kielcach gdzie był w czasie codziennych wielogodzinnych przesłuchań, łżony, upokarzany i zastraszany przez władze i służby więzienne.

Po wyjściu na wolność nadal był śledzony, szykanowany i wzywany na wrywkowe przesłuchania. Represje , przeszukiwania , strach , lek i stres- nieodłącznie związane były z jego aktywną działalnością na rzecz i dla dobra naszej Ojczyzny i miejsca, w którym się wychował, i w którym żyje.

Jego najbliższa rodzina bardzo boleśnie i dotkliwie odczuła jego zaangażowanie w walkę na rzecz wolności i niezależności swojej/ naszej Ojczyzny....
na rzecz swobody myśli i poczynań każdego z nas Polaków

I wobec tych bolesnych doświadczeń ze smutkiem do dziś wspomina, że zaskakująco przykrym i zdumiewającym był fakt;

iż będąc JEDYNYM INTERNOWANYM mieszkańcem Wąchocka

wśród ówczesnych władz , służb i współmieszkańców nie znalazł wówczas wsparcia i ochrony.....

Początek lat 90-tych XX wieku to dalsza wzmożona społeczna praca na rzecz Wąchocka.

- ✘ W 1990 roku zostaje Radnym Rady Gminy.
- ✘ Angażuje się w powstanie Fundacji „Obiekt Zabytkowy Opactwa Cystersów w Wąchocku” która ma na celu wspieranie klasztoru, gromadząc środki na jego remont i renowację.

- ✘ W 1991 r. staje na czele 13 osobowego komitet, który dążył do uchylecia carskiego ukazu z 1869 roku, w którym zaborca degradował miasteczko Wąchock do poziomu osady za czynny udział w Powstaniu Styczniowym. Działania komitetu zakończyły się sukcesem. 1 stycznia 1994 roku ówczesny premier Rzeczypospolitej Polskiej Waldemar Pawlak rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów przywrócił Wąchockowi prawa miejskie.

